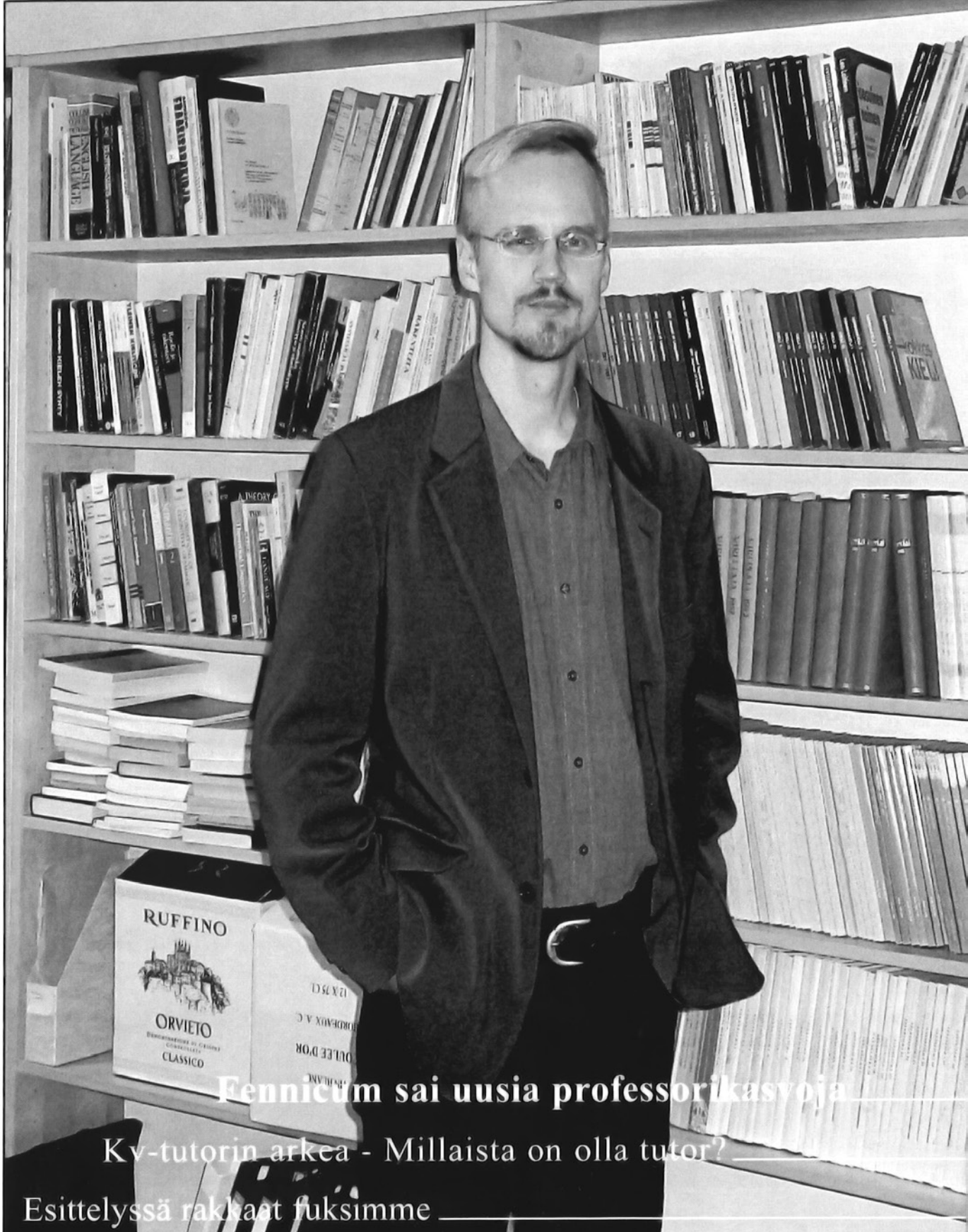

2/2006

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

Fennicum sai uusia professorikasvoja

Kv-tutorin arkea - Millaista on olla tutor?

Esittelyssä rakkaat fuksimme

2/2006

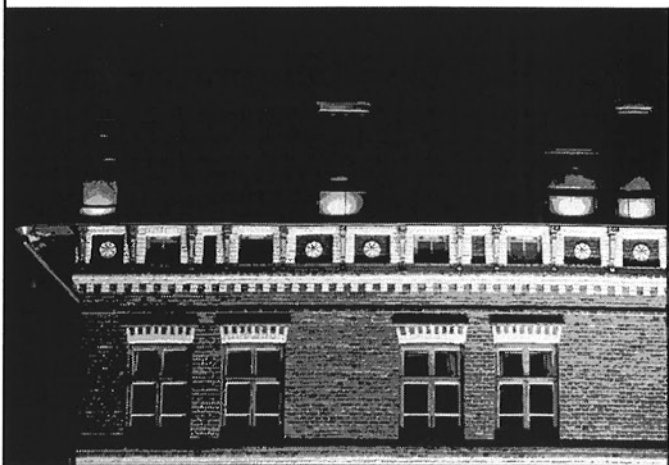
INSANE

- 03 PÄÄKIRJOITUS
- 04 PUHEENJOHTAJAN SUUSTA
- 05 UUTISIA
- 06 KURKISTUS KIELITOIMISTOON
- 07 FENNICUMIN UUDET PROFESSORIT
ESITTELYSSÄ
- 10 KALEVALA JA KUNG FU -
JADESOTURI YHDISTÄÄ KAKSI AIKAA
JA KAHDEN MAAN MYTOLOGIAT
- 12 KV-TUTORIN ARKEA
- 14 SANEN HALLOWEEN-NAAMIAISET
LILLUKASSA 9.11.2006
- 16 TERVEISIÄ GÖTTINGENISTÄ!
- 18 FUKSI X 5
- 20 ALA-KOJOLA
- 21 VIERAS KYNÄ
- 22 FENNICUM VALAISTIIN LÄMPIMÄLLÄ
VALOLLA

Sanen Halloween-naamiaiset.

SIVU 14

Fennicum valaistuna.

SIVU 22

5. VUOSIKERTA JULKAISIJA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN
AINEJÄRJESTÖ SANE RY. (WWW.CC.JYU.FI/SANE) PÄÄTOIMITTAJA MARICA JENSEN
TOIMITTAJAT TUURE PUURUNEN OUTI TOIJANNIEMI TARU KOLJONEN MERJA SUOMALAINEN MARI
HARTIKAINEN ESSI MALIN TUOMO ALA-KOJOLA JOHANNA PAANANEN
TAITTO JA ULKOASU MARICA JENSEN KUVANKÄSITTELY MARICA JENSEN
PAINOPIIKKA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOPAINO PAINOS 100 KPL

Kiirettä pitää

VIIMEKSI KIRJOITIN kesän lähestymisestä ja nyt huomaan mieltäväni jo joulua. Pikkujouluja riittäisi vaikka muille jakaa, ja olisi myös paljon tenttejä sekä esseiden palautuksia. *Miten saan kaiken ajan riittämään?* on varmasti moni tuskailnut. *Joululahjatkin pitäisi vielä ostaa!*

ITSE AION jäädä kokonaan pois yliopistoelämästä joulun jälkeen ja siirtyä työelämään. Tämä vaihe on varmasti monella teistä myös ajankohtainen. Kaiken tämän myötä luulen tämän myöskin olevan viimeinen InSane, johon kirjoitan.

TUNTUU HAIKEALTA, että aika on mennyt näin nopeasti. Vastahan oikeastaan tulin yliopistoon. Vai onko siitä muka jo viisi vuotta aikaa...Itse en tunne päivääkään vanhentuneeni, mutta vuodet ovat vain kuluneet.

PÄÄTOIMITTAJAN PAIKKA olisikin nyt avautumassa jollekin innokkaalle suomen kielien opiskelijalle! Päätoimittajan tehtävän siirrän jo mielelläni eteenpäin, vaikka lehden teko on ollut todella antoisaa ja ihanaa. Olisin sitä vielä voinut jatkaakin, mutta kuten otsikko sanoo: kiirettä pitää.

JOS JOTAKIN teistä alkoi päätoimittajan pesti kiinnostamaan, niin ottakaa minuun reippaasti yhteyttä. Lehteä ei tarvitse tehdä yksin, sillä päätoimittajan työn voi jakaa kahdenkin henkilön kesken. Minä tietenkin opastan ja autan kaikin tavoin.

SUURET KIITOKSET teille kaikille, jotka olitte mukana tekemässä tätä lehteä kanssani!

Onnellista uutta vuotta 2007!

MARICA JENSEN
mavalipa@cc.jyu.fi

Kaksipa päätä makkarassa

IHMISELTÄ PUUTTUU näkökykyä. Tai jos ei näkökykyä, niin havainnointi on välillä hie-
man valikoivaa. On monia asioi-
ta, joita äidinkielen puhuja
pitää itsestäänselvyyksinä, mutta
jotka saavat muun maailman nos-
tamaan kulmakarvojaan – ellei
suoranaisesti purskahtamaan
itkuun.

KUN JOKU suuttuu, hän repii
pelihousunsa. Mieleeni nousee
oikeastaan vain kaksi kysymystä:
miksi housut revitään ja miksi
juuri pelihousut? Raamatun juu-
talaisilla oli tapana riuhtaista
kauhtanansa kahtia mielenliiku-
tuksessaan, mutta suomalaiset
kylmässä pohjolassa? Ei kuulosta
todennäköiseltä. Housujen
repiminen kuulostaa muutenkin
hankalalta toimenpiteeltä –
ainakin jos ne ovat jalassa
repimisen aikaan. Sitten ne peli-
housut. Mieleeni nousee kuva
musta-punaisista ruutuku-
vioiduista golf-housuista. Kai ne
voisivat olla vaikka jalkapal-
loshortsit, mutta... No myön-
netään, suuttuessaan sitä tekee
välillä tyhmiäkin tempauksia,
mutta pelihousujen repiminen
vaan ei tahdo oikein istua käsi-
tykseeni suomalaisesta käyttäy-
tymisestä.

ONGELMALLISEKSI TUON
sanonnan tekee pilkunvii-
laamiseni lisäksi idiomien
opaakkius – näin semantiikan

käsittein. Pelihousujen repiminen
ei ole aivan täysin ilmeinen teko
Suomen ja suomalaisuuden kon-
tekstissa, ainakaan minun
mielestäni. Paljon yksitulkin-
taisempi sananparsi on vaikkapa
”irtoaa kuin mummon hammas”.
Kulttuurikohtaista tulkintaa
tarvitaan paljon vähemmän, sillä
hampaita varissee vanhusten
suista tasapuolisesti eri puolilla
maailmaa. (Antropologit todis-
takoot väitteeni vääräksi.) Hyvin
ilmeistä, eikö? (Ja mielikuva
mummosta hymyilemässä alahuu-
li nenän päälle vedettynä on perin
hupaisa, myönnetään.)

MUTTA AINA ei parhainkaan
päättely tuo järkeä ja valoa asioi-
hin. Tiedättehän sanonnan ”jäi
kuin nalli kalliolle”? Sanonnan
merkitys on tuttu äidinkielenään
suomea puhuville – ’jäi tai jätet-
tiin yksin’. Jaa niin mikä nalli?
En kiinnittänyt asiaan mitään
huomiota ennen kuin törmäsin
Wikipediassa listaan englanniksi
käännetyistä suomalaista
idiomeista. Siellä nimittäin
puhuttiin allista, joka jäi kalli-
olle. Alli on muuten merilintu,
joka pysyttelee varsin pitkään
täällä Suomessa ennen syysmuut-
toaan. Ajatus allista rantakalliolla
käy paremmin järkeen kuin tämä
mystinen ”nalli”. Nallihan voisi
hyvinkin olla assimilaation
tulosta (kuin alli > kuin nalli).
Kysyin asiasta lehtori
Koivistolta: yksiselitteistä vas-

tausta ei valitettavasti ole. Asiaa
on pohdittu Kielikellossa
(4/1996) asti. Alli-vaihtoehdon
lisäksi käsiteltiin nallin monia
merkityksiä (mm. ’herkkää
räjähdettä sisältävä kapseli, jolla
sytytetään suurempi panos’,
’koira’ ja ’jättiläinen’).
Mihinkään lopputulokseen ei
päädytty, mutta jos minulta
kysytään, sijoitan kalliolle
vesilinnun.

SANONNAT JA sananparret ovat
varsin kiehtovia, mutta eipä
niistä aina ota se kuuluisa
Erkkikään selvää. Niiden
pohtiminen on mitä hupaisinta
ajankulua, mutta välillä ei auta
kuin laittaa hanskat naulaan:
opaakkeja idiomeja on pilvin
pimein ja liiallisen pohdinnan
seurauksena on pian lepakoita
tapulissa.

(Jos joku haluaa tutustua
mainitsemaani Wikipedian lis-
taan, se löytyy osoitteesta
http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_idioms_in_the_Finnish_language.)

TUURE PUURUNEN

Kirjastokysely tuotti tulosta

Syksyllä järjestettiin kysely Fennicumin kirjaston käytöstä ja käytettävyydestä.

- Vastaajia oli 93, joista 4 oli jatko-opiskelijaa.
- Suurin osa vastaajista oli kielten laitokselta (erityisesti suomen kielestä) ja kasvatustieteellisestä tiedekunnasta, mutta myös muualta humanistisesta tiedekunnasta ja matemaattisluonnontieteellisestä tiedekunnasta.
- Pääosin toivottiin ergonomisempaa kalustusta, parempaa valaistusta ja lisää pöytätilaa (kalusteet).
- Pääosin toivottiin nopeampia ja toimivampia koneita, litteitä näyttöjä ja parempia näppäimistöjä (ATK-laitteisto).
- Pääosin toivottiin kirjoja selvempään järjestykseen ja lisätietoja kirjastopalveluista (kirjastopalvelut).

Sane on aktiivisesti osana kirjaston kehittämistä ja muun muassa osallistuu kirjojen järjestelyyn.

Sanen puheenjohtaja **Tuure Puurunen** kertoo, että projektia käydään yhteistyössä myös Yliopiston kirjaston ja Tilapalvelujen kanssa, joten viivästyksiin tulee varautua ja pitkäjänteisyyttäkin tarvitaan.

Kaikille avoin digitaalinen painotalo

Esitteet

Julkaisut

Omakustanteet

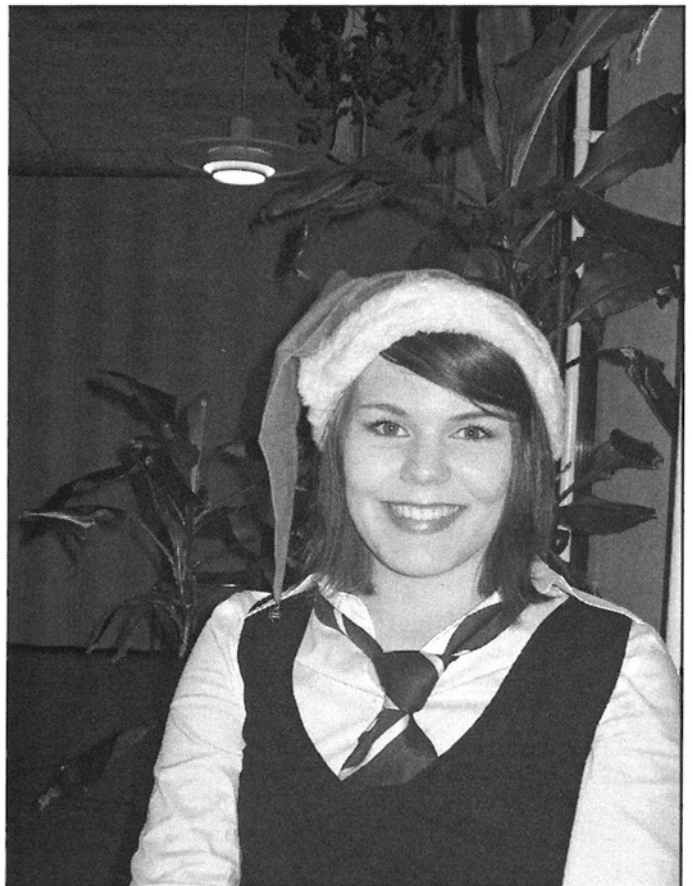
Kopioinnit

Lehdet

www.jyu.fi/yopaino
Cygnaeuksenkatu 3, 40100 JKL
p. (014)260 1141, f. (014)260 1191

Sanen pikkujoulujen järjestäminen kertoo tänäkin vuonna fuksien kollektiivisesta voimasta.
Salla Tiihonen pikkujoulufiiliksissä.

KUVA ESSI MALIN

Kurkistus Kielitoimistoon

KOTIMAISTEN KIELTEN TUTKIMUSKESKUKSEN KIELENHUOLTO-OSASTOSSA ELI TUTUMMIN KIELITOIMISTOSSA HUOLLETAAN SUOMEN KIELTÄ JA ANNETAAN OHJEITA SEN KÄYTÖSTÄ. MITÄ TÄMÄ KÄYTÄNNÖSSÄ TARKOITTAAN? TUTUSTUIN TYÖHARJOITTELUSSANI KIELITOIMISTON TEHTÄVIIN JA KIELENHUOLTAJAN TYÖHÖN.

Kannanottoja ja kirjoittamista

KIELITOIMISTON TYÖN-TEKIJÄT seuraavat aktiivisesti suomen kielen ilmiöitä, keskustelevat niistä ja tarpeen tullen ottavat niihin kantaa. Tämä tarkoittaa sitä, että kielenkäytön tapoihin esimerkiksi joukkoviestinnässä kiinnitetään huomiota, ja kieltä käsitteleviä lehtitekstejä kerätään arkistoitavaksi.

KIELENHUOLTAJA KIRJOITTAAN ajankohtaisista kielikysymyksistä ja aiheista muun muassa Kielitoimiston verkkosivuille (www.kotus.fi/kielitoimisto/) sekä erilaisiin painettuihin julkaisuihin. Kielenhuollon ja kirjoittamisen työssä tärkeitä apuvälineitä ovat esimerkiksi Kielitoimiston sanakirja sekä eri tietokannat.

TYÖSKENTELY TAPAHTUU pääasiassa omassa työhuoneessa tietokoneen ääressä. Kielenhuoltaja ei kuitenkaan ole Kielitoimistossa yksin, vaan keskustelemisen, kommentoinnin ja muun yhteistyön merkitys on suuri. Erityisosaamista Kielitoimistossa on muun muassa nimistöhuollosta ja EU-kielenhuollosta.

Kiehtova kielineuvonta

KIELITOIMISTON PUHELIN-NEUVONNASTA voi tiedustella suomen kielen käyttöön liittyviä asioita. Neuvontahuoneessa kielenhuoltaja vastaa kahden ja puolen tunnin työvuoronsa aikana lukuisiin kysymyksiin, jotka saattavat koskea sanan kirjoitusasua, tekstin muotoilua tai vaikkapa tietyn käsitteen määritelmää. Perinteiset kynä ja paperi ovat tarpeelliset apuvälineet kysymysten ja vastausvaihtoehtojen hahmottamisessa. Ensisijaisen tärkeitä ovat kuitenkin monet lähteet, joista asiat voi varmistaa.

NEUVONTAHUONE ON kielenhuoltajan aarrekkamio; kirjahyllyissä toisiinsa nojaavat Virittäjien vuosikerrat, erikoisalanastot ja sanakirjat, kielenhuollon oppaat sekä monet muut tärkeät opukset. Ne ovat kaikki neuvojan käden ulottuvilla. Ripeästi tietoa saa haettua myös sähköisistä lähteistä.

Kielikello

SUOMEN KIELEEN liittyvistä asioista tiedotetaan monipuolisesti Kielikellossa, jota toimitetaan Kielitoimistossa. Suomen kielen

ammattilaisten tuottamat yleistajuiset tekstit on arkistoitu myös sähköiseen muotoon Verkko-Kielikelloon. Tämä verkkolehti on painetun ohessa korvaamaton apaja kaikille, jotka tarvitsevat nopeasti tietoa suomen kielen eri alueista.

KIELITOIMISTO ON myös paljon muuta: se tarjoaa esimerkiksi tekstintarkistuspalveluja ja järjestää koulutusta eri kohderyhmien tarpeisiin. Kielitoimistossa työskentelevän työpäivät eivät ole toistensa kopioita. Suomen kielen monet muodot ja niiden alituinen kehittyminen tuovat työhön väistämättä monipuolisuutta. Erilaiset tekstit, kielenilmiöiden tarkasteleminen ja kielikysymyksiin vastaaminen pitävät kielenhuoltajan vireänä ja Kielitoimiston aktiivisena.

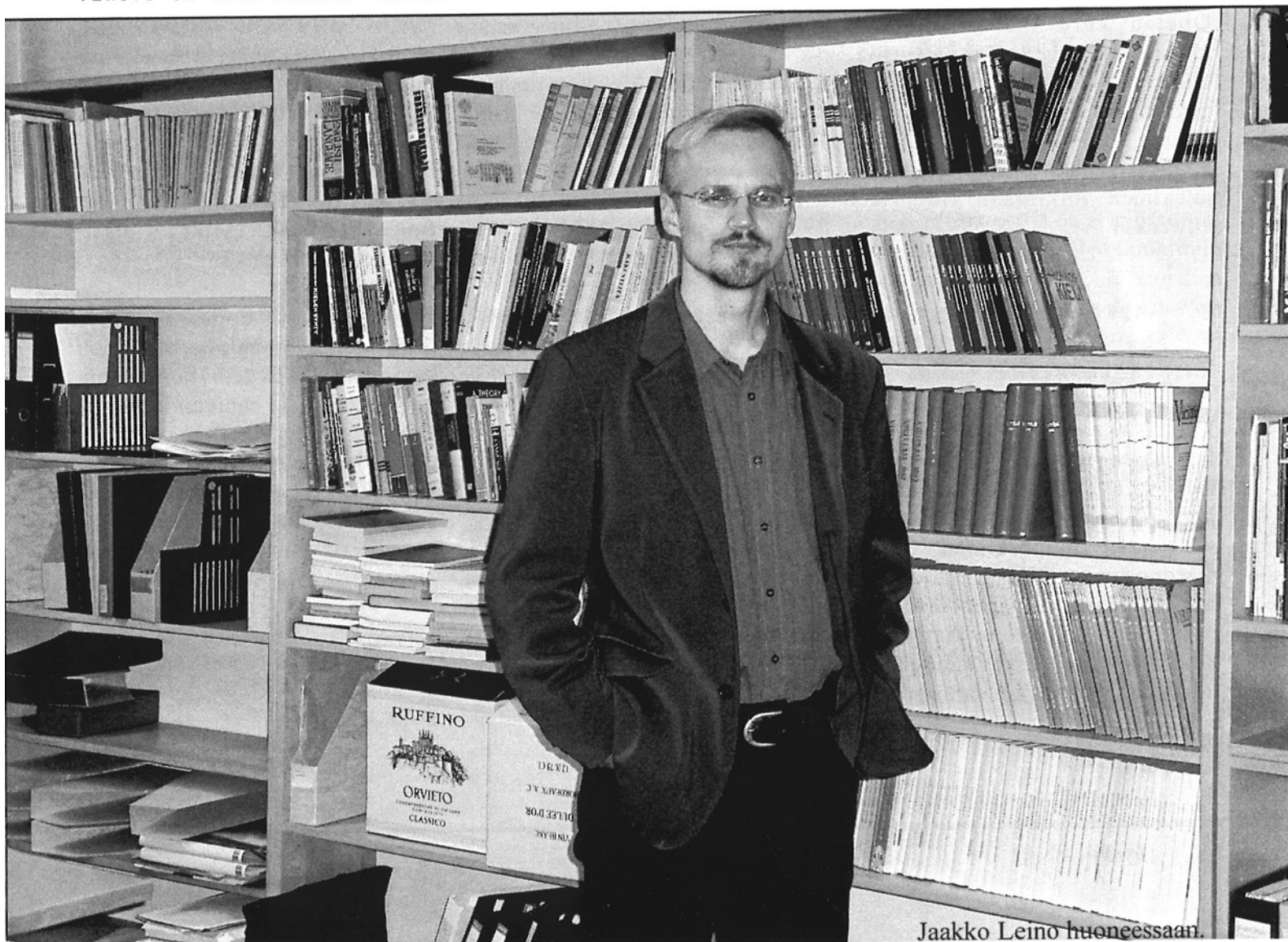
OUTI TOIJANNIEMI

Fennicummin uudet professorit esittelyssä

SUOMEN KIELEN LAITOS ON SAANUT KAKSI UUTTA
PROFESSORIA:

JAAKKO LEINON JA LIISA TAINION!

TEKSTI JA KUVA MARICA JENSEN

Jaakko Leino huoneessaan.

PROFESSORI JAAKKO LEINO

1. KERRO ITSESTÄSI MEILLE SUOMEN KIELEN OPISKELI- JOILLE.

Olen vielä nuori professori: ikäni on pienempi kuin kengännumeroni. Ennen nykyistä tehtävääni työskentelin muutamia vuosia jatkokoulutuksen ja sen järjestelyjen parissa tutkijakoulu Langnetin koordinaattorina. Tutkimukseni ovat käsitelleet mm. vanhaa kirjakieltä, historiallista syntaksia, konstruktio-kielioppia ja laajemminkin kognitiivista kielentutkimusta yms. Opetan kuluvana lukuvuonna merkitystä ja kielen käyttöä, konstruktio-kielioppia ja pedagogista kielitietoa. Opinnäytetöitä ohjaan aika monenlaisista aiheista – ehkä eniten teksteihin ja niiden tulkintaan liittyvistä kuitenkin.

2. MIKÄ ON MIELUISIN SUOMEN KIELEN SANASI? ENTÄPÄ KAMALIN?

Mieluisin sana olkoon tällä kertaa västäräkki. Lempilintujani, iloisesti hyppellevä kesän airut, ja vielä harvinaislaatuinen sana: se on alkuperältään onomatopoeettinen ja kuuluu siis nopeasti muuttuvaan sanaston osaan, mutta silti se on tietävästi sinnitellyt käytössä suomalais-ugrilaisesta kantakielestä asti.

Kamalimman sanan valinta on vaikeaa: ylipäättään pidän sanoista. Jos jokin pitää nimetä, niin olkoon se parin vuoden takainen hitti salarakas. Yleisen ärsyttävyysspe-rusteen lisäksi se on aikojen saatossa häirinnyt minua siksi, että se on useimmiten harhaanjohtava: ”sala” on vähintäänkin liioittelua, kun asiat käsitellään iltapäivälehdissä lööppejä myöten. Myös toinen puoli, ”rakas”, on enimmäisessä julkisuuteen tullessa tapauksissa vaikuttanut vähintäänkin kyseenalaiselta. Tosin nytemmin sana tuntuu vakiintuneen asialliseenkin käyttöön, mikä vähentää sen ärsyttävyyttä kovasti.

3. KLASSIKKOTEOS?

(Mikä lasketaan klassikoksi?)
Jukka Parkkinen: Kalevi Korpin seikkailut.

4. KUINKA UUSI TYÖ ON KÄYNNISTYNYT?

Työ on käynnistynyt vauhdikkaasti. Ensimmäiset graduntekijät ottivat minuun yhteyttä kesällä jo ennen kuin olin tässä tehtävässä aloittanutkaan, ja siitä lähtien tekemistä on ollut riittävästi.

Olen viihtynyt uudessa työssäni erinomaaisesti. Jyväskylän yliopiston kampus ylipäättään ja Fennicum erityisesti on tähänastisista työympäristöistäni ylivoimaisesti viihtyisin, työhuoneeni on juuri niin upea kuin edeltäjäni InSanen viime numerossa kehui, ja sosiaalinen ympäristökin on kaikin puolin mieluinen. Opiskelijat ovat fiksuja, aktiivisia ja vielä mahdollottoman mukaviakin, ja yleinen meininki on hyvin dynaaminen ja sopii tämmöiselle kengännumeroaan vielä kiinni ottavalle täydellisesti.

5. MITÄ MIELTÄ OLIT VALO ON JYVÄSKYLÄSSÄ -TAPAHTU- MAN SEMINAARINMÄEN KOE- VALAISTUKSISTA?

Tervehdin niitä ilolla: ne toivat esiin monia tämän ainutlaatuisen kampuksen kaikkein hienoimpia puolia (esim. Fennicum julkisivun). Pääsin ihailemaan niitä useasti, kun työpäiväni tavallisesti jatkuvat pitkälle vuorokauden keinovalaistuun aikaan saakka.

PROFESSORI LIISA TAINIO

1. KERRO ITSESTÄSI MEILLE SUOMEN KIELEN OPISKELIJOILLE.

Olen ilokseni päässyt tutustumaan Jyväskylän yliopiston kielten laitokseen ja erityisesti suomen oppiaineeseen täksi syksyksi. Uudenvuoden jälkeen palaan taas Helsingin yliopistoon. Ensin menen takaisin tutkijakollegiumiin, jossa jatkan luokkahuoneen vuorovaikutuksen tutkimista. Sieltä siirryn syksyllä 2007 äidinkielen ja kirjallisuuden didaktiikan yliopistonlehtoriksi Soveltavan kasvatustieteen laitokselle. Kiinnostukseni liittyvät siis osin koulumaailmaan ja sen kielenkäyttötilanteisiin, mutta olen aina ollut myös kiinnostunut kielen ja sukupuolen suhteen tutkimisesta.

2. MIKÄ ON MIELUISIN SUOMEN KIELEN SANASI? ENTÄPÄ KAMALIN?

Minulle mieluisin suomen kielen sana on JOO. Se on niin myönteinen ja kaunis! Pitkät, mutkikkaat, viralliset ja silti tyhjätsanat ovat kamalia, sellaiset kuin sisällöntuottaminen.

3. KLASSIKKOTEOS?

Yksi mieleenpainuvimmista kirja-

klassikoista on Thomas Mannin Taikavuori. Musiikkiklassikoista mainitsen yhden tulevaisuuden levyklassikon, joka tällä hetkellä soi koko ajan päässä: J. Karjalaisen Lännen-Jukka. Kuvataiteiden suhteen olen aina tuntenut olevani lahjaton tarkkailija, joten jääköön tämän maun paljastaminen.

4. KUINKA UUSI TYÖ ON KÄYNNISTYNYT?

Uusi työ on lähtenyt käyntiin mukavasti ja vauhdikkaasti, meno on paljon kovempaa kuin pendolinoilla, jotka myös ovat tulleet tutuiksi. Suomen oppiaineen väki on saanut minut tuntemaan itseni tervetulleeksi, ja paljon olen viettänyt aikaa myös P-rakennuksessa varsinkin englannin oppiaineen ihmisten kanssa. Opiskelijoiden kanssa sujuu sanalla sanoen hienosti, täällä on mukavaa porukkaa! Olen opettaessani uusia kursseja oppinut itsekin paljon uutta, tutkimus on mennyt eteen-

päin ja uusiin kollegoihin on ollut hauska tutustua. Eipä siis valittamista!

5. MITÄ MIELTÄ OLIT VALOON JYVÄSKYLÄSSÄ -TAPAHTUMAN SEMINAARINMÄEN KOEVALAISTUKSISTA?

Onneksi jossain vaiheessa huomasi, että täällä on erityisvaloja! Reitti illalla kämpille ei nimittäin kulkenut niiden ohi... Hienojahan ne valoteokset olivat. Muutenkin kannatan talvipimeän karkottamista kaikilla mahdollisilla valoilla!

Kaleva ja kung fu - Jadesoturi yhdistää kaksi aikaa ja kahden maan mytologiat

TEKSTI TARU KOLJONEN
KUVAT WWW.JADESOTURI.NET

ENSI-ILTANSA 13.10.2006 saanut Jadesoturi on saanut huomiota sekä Suomessa että ulkomailla. Suomessa ensi-iltaviikkonaan se oli katsotuim kotimainen elokuva noin 26 000 kävijällä. Jadesoturin jakeluoikeudet on myyty Kiinan lisäksi yli 30 maahan kansainvälisesti. Mihin kaikkeen suomalaisen elokuvan tekijät pystyvätään?

JADESOTURI ON eeppeihin mittasuhteisiin yltävä kung fu -genren elokuva, joka kertoo seppä Kain tarinan. Intohimoinen Kalevala-mytologian tutkija johdattaa Kain seikkailuun, jossa hänen on taisteltava pahuutta vastaan pelastaakseen rakkaansa ja koko maailman. Jadesoturi kulkee kahdessa ajassa ja paikassa: nykypäivän Suomessa ja muinaisessa Kiinassa. Elokuvasa yhdistyvät Suomen ja Kiinan mytologiat visuaalisesti vaikuttavaksi rakkaustarinaksi.

ANTTI-JUSSI ANNILA debytoi täyspitkän elokuvan ohjaajana Jadesoturi-elokuvalla. Teos on lupaa: Annilasta voi hyvinkin kehkeytyä tulevana vuosina merkittävä suomalaisohjaaja. Jadesoturi tuskin järjestyttää elokuvamarkkinoita ulkomailla, mutta mikä tärkeintä – se herättää varmasti kiinnostusta suomalaisia elokuvantekijöitä kohtaan.

ELOKUVAN PARASTA antia ovat kauniit ja visuaalisesti loppuun hiotut kohtaukset. Kung fu -taisteluita Jadesoturissa on vähemmän kuin kung fu -genreen kuulualta elokuvalta voisi ehkä odottaa. Elokuvasa loppuosa rytisee vauhdilla tajuntaan ja kokoaa juonen langat, mutta sitä pohjustava alkupuoli etenee hitaammin ja jää hie-

”Tao minulle Sampo, niin saat rakkaasi takaisin.” Berg

man hajanaiseksi. Kokonaisuudessaan Jadesoturi on hyvä elokuva siitä huolimatta, että tarinankerronta ontuu.

NÄYTTELIJÄTYÖ ON Jadesoturissa kiitettävää, ja etenkin Tommi Eronen suoriutuu pääosastaan hienosti. Hänen intensiivinen katseensa on yksi niistä asioista, joka elokuvasta ainakin jää mieleen. Tarinan sijoituksessa sekä Suomeen että Kiinaan, suomen kielen lisäksi elokuvassa puhutaan mandariinikiinaa, jonka ääntämistä Eronenkin joutui harjoittelemaan.

KIINASSA JADESOTURI on otettu vastaan vaisusti. Kung fun kehdoissa ensi-iltansa 24.10.2006 saanut elokuva ei ole erityisemmin säväyttänyt katsojakuntaa. Maassa, jossa on pitkät perinteet kung fu -elokuvien tekemisestä, suosion saavuttaminen olisikin ollut melkoinen suoritus. Kaiken kaikkiaan Jadesoturin vastaanottoa on ollut kahdenlaista: pettynyttä tai positiivisesti yllättyntä. Muistettakoon, että kyseessä on kuitenkin Annilan esikoisohjaus. Jotain parempaa on varmasti vielä tulossa.

Tommi Eronen

Näyttelijät

- Tommi Eronen: Kai/Sintai
- Markku Peltola: Berg
- Zhang Jingchu: Pin Yu
- Krista Kosonen: Ronja

KNOPPEJA

– Wuxia on fantasiaa ja taistelulajeja yhdistävä genre, jossa kerrotaan suurista soturisankareista. Se yhdistää melodraamaa ja toimintaa. Muun muassa elokuva ”Hiipivä tiikeri, piilotettu lohikäärme” edustaa wuxiaa.

– Mandariinikiinaa puhuu äidinkielenään 867 miljoonaa ihmistä.

– Jadesoturi pääsi ensimmäisenä suomalaiselokuvana teatterilevitykseen Kiinassa.

Jadesoturi 2006 (Jade Warrior)
Käsikirjoitus: Antti-Jussi Annila & Petri Jokiranta. Iiro Küttnerin tarinan pohjalta

Ohjaus: Antti-Jussi Annila

Kuvaus: Henri Blomberg

Lavastus: Jukka Uusitalo

Puvustus: Anna Vilppunen

Maskeeraus: Riikka Virtanen

Ääni: Timo Anttila, Erno Kumpulainen

Tuottaja: Petri Jokiranta, Tero Kaukomaa

Kytkentä Kalevalaan

Yhteistuottaja: San Fu (FuWorks),
Peter Loehr (Ming Productions),
Margus Öunapuu (Film Tower
Kuubis)

Tuotantoyhtiö: Blind Spot Pictures
Oy

<http://www.jadesoturi.net/>

[Varoitus: juonipaljastus!]

JADESOTURIN JUONI kytkeytyy Kalevalaan fiktiivisen kytköksen kautta: Elokuvan mukaan Lönnrot poisti Kalevalan lopullisesta versiosta tarinan, jossa seppä Ilmarisen poika, ”Kalevalan suurin sankari” kävi taisteluun Pohjolan emännän (Louhi, Loviatar) yhdeksättä poikaa vastaan. Nämä Louhen pojat ovat Pelko, Kipu, Hulluus, Rumuus, Himo, Viha, Ahneus ja Sokeus – yhdeksäs poika ei saanut nimeä.

JADESOTURIN MUKAAN:

AIKOJEN AAMUSSA Loviatar, vanhin Helvetin tyttäristä, kävi makaamaan keskelle tietä. Loviatar tuli lopulta raskaaksi pohjolan suuresta vihurista. Helvetin tytär puski kohdustaan ulos yhdeksän munaa ja niistä syntyi maailmaan kahdeksan poikaa: Pelko, Kipu, Hulluus, Rumuus, Himo, Viha, Ahneus ja Sokeus.

TUHANSIA VUOSIA on kulunut, ja nämä vitsaukset ihmiset ovat oppineet tuntemaan. Me tunnemme Loviattaren lapset nimeltä. Jos me haluamme, me osaamme taistella niitä vastaan. Munista viimeinen jäi kuitenkin kuoriutumatta, pitkäksi aikaa. Missä se kasvoi, missä lepäsi... soiden pohjissa ehkä, kenties vuorten uumenissa. Se odotti vain oikeaa aikaansa. Se odotti ennustusten sille lupaamaa sep-

pää ja konetta, jolla olisi voima tuottaa jotain sinne, missä aikaisemmin ei ollut yhtään mitään.

(Otteita Suomen kansalliseepoksen kokoajan Elias Lönnrotin muistiinpanoista vuosilta 1836-38)

KALEVALAN MUKAAN:

KALEVALASSA LOUHI synnytti tosiaan yhdeksän poikaa, mutta ne olivat sairauksia, jotka Louhi langetti Kalevan kansan vitsauksiksi. Louhi synnytti poikansa levitettyään jalkansa pohjoiseen ja tuulen tehtyä hänet raskaaksi.

"Teki poikoa yheksän,
Yhtenä kesäisnä yönä,
Yhen löylyn lyötävillä,
Yhen saunan saatavilla,
Yhestä vatsan väestä,
Kohun täyestä kovasta.
Nimitteli poikiansa,
Laaitteli lapsiansa,
Kuin kuki tekemiänsä,
Itse ilmi luomiansa:
Minkä pisti pistokseksi,
Kunka änkäsi ähyksi,
Minkä laati luuvaloksi,
Kunka riieksi risasi,
Minkä painoi paiseheksi,
Kunka ruohutti ruveksi,

Minkä syöjäksi sysäsi,
Kunka ruhtosi rutoksi.
Jäi yksi nimittämättä,
Poika pahnna-pohjimmainen,
Senpä sitte käski tuonne,
Työnti velhoiksi vesille,
Noi'iksi noroperille,
Katehiksi kaikin paikoin."
(Runo 45: 153—176)

Kv-tutorin arkea

Englannin kielen opiskelija Annemari Välipakka:

“HALUAN EHDOTTOMASTI TOIMIA TUTORINA TOISENKIN KERRAN.”

Pieter, Annemari ja Ekaterina.

- RYHMÄLÄISENI SAAPUIVAT elokuussa 2006, englannin kielen opiskelija **Annemari Välipakka** muistaa.

- Ryhmääni kuuluvat Edith Kreutner Itävallasta (saksa, englanti), Ekaterina Kulikova Tsekistä (venäjä, valtio-oppi), Pieter Ketelings Alankomaista (englanti) ja Yu-Ting Yu Taiwanista (englanti), hän luetlee.

TUTORIT JAETAAN pareihin ja heille annetaan yhteinen oma ryhmä. Annemari esitteli muun muanssa kampuksen omalle ryhmälleen yhdessä tutorparinsa Susanna Niskasen kanssa.

TUTOR HUOLEHTII myös tarvittaessa vaihtarille *survival kitin* Kortepohjan vapaa-aikasihteeriltä. Survival kit sisältää tyynyn, peiton,

vuodevaatteet ja astioita.

- Omien ryhmäläisteni kanssa kävimme ostamassa heille lisäksi käytetyt polkupyörät, ja puhelinliittymät. Esittelin heille myös kaupungilla hyödyllisiä kauppoja yms.

TUTORIT JÄRJESTÄVÄT vaihtareille yhteisiä kokoontumisia muun muassa yhteisen pubikier-

- ME KOKOONNUMME USEITA KERTOJA KUUKAUDESSA MUIDEN TUTOREIDEN JA RYHMÄLÄISTEMME KANSSA JA KÄYME ULKONA ESIMERKIKSI TUTUSTUMASSA ILTAEELÄMÄÄN.

roksen, Suomi-Stammtischillan Rentukassa ja pikkujoulut.

- Elokuun jälkeen olen tavannut omia ryhmäläisiäni säännöllisesti sekä myös muita vaihtareita. Useimmiten käymme yhdessä kahvilla tai ulkona viihteellä.

- Tutoroinnin myötä olen ystäväystynyt useiden eri aloja opiskelevien vaihtareiden kanssa. On ollut mielenkiintoista tavata uusia ihmisiä eri maista, mikä on avartanut omaa maailmankatsomustani ja saanut pohtimaan itselleni selviä asioita eri näkökulmista. Haluan ehdottomasti toimia tutorina toisenkin kerran.

Alla oleva teksti on otettu suoraan yliopiston sivulta <http://www.jyu.fi/hallinto/intl/opiskelijalle/kotikansainvalistyminen/>:

KV-TUTORIN TEHTÄVIIN kuuluu auttaa ulkomaalaista opiskelijaa sopeutumaan uuteen maahan, kaupunkiin ja yliopistoon. Ensimmäisenä tehtävänä on ottaa opiskelijaan yhteyttä sähköpostitse tai kirjeitse. Tutor käy hakemassa opiskelijan matkakeskuksesta ja vie hänet opiskelijalle varattuun asuntoon Kortepohjaan tai KOAS:lle. Asunnon kunnon hän on käynyt tarkistamassa jo etuäteen. Opiskelijaa tulisi myös käyttää pankissa, ilmoittautumassa yliopiston kv-palveluissa,

asukastoimistossa, laitoksella, poliisilaitoksella jne. Kaukaa tulleet opiskelijat saattavat aluksi tarvita käytännön ohjausta myös mm. kaupassa käynnissä.

LUKUVUODEN ALUSSA olevalla orientaatioviikolla tutorin tehtäviin kuuluu esitellä kampusalue ja kirjasto sekä olla mukana vapaa-ajanohjelmissa. Tutor auttaa myös lukujärjestyksen teossa. Ulkomaalaisten opiskelijoiden tutorin varsinainen työ kestää ensimmäiset viikot tai ensimmäisen kuukauden, mutta yleensä senkin jälkeen ulkomaalaiset opiskelijat kääntyvät tutorin puoleen pulmatilanteissa. Tutoroinnista maksetaan pieni palkkio ja tutoreille järjestetään myös päivän kestävä koulutus. Syksyksi valituille tutoreille ilmoitetaan valinnasta toukokuussa tai viimeistään heinäkuussa, kevään tutoreille marraskuun loppuun mennessä.

KETKÄ PÄÄSEVÄT TUTOREIKSI?

Tutoriksi hakee yleensä enemmän opiskelijoita kuin tutoreita tarvitaan. Valinta tehdään mm. ulkomailla oleskelun, motivaation ja järjestökokemuksen (esim. kv-valiokunnassa toimiminen) perusteella. Kielitaidoksi riittää hyvä englannin kielen taito, mutta muu kielitaito katsotaan eduksi. Ryhmät pyritään muodostamaan niin, että tutor ja tutoroitavat opiskelevat samaa alaa. Hakemusten perusteella osa hakijoista kutsutaan haastatteluun. Kv-tutoriksi pääseminen edellyttää lisäksi kv-tutorkoulutukseen osallistumista, joka järjestetään ennen lähellä lukukauden alkua.

KANSAINVÄLISTEN OPISKELIJOIDEN tutoriksi voi hakea ympäri vuoden. Jos haet keväällä, hakemuksesi otetaan huomioon syksyn tutorvalinnoissa. Jos taas haet syksyllä, saatat päästä tutoriksi kevätlukukauden tulijoille.

Yu-Ting Yu (Taiwan) ja Shu-Yin Huang (Taiwan).

Sanen Halloween-naamiaiset Lillukassa 9.11.2006!

TEKSTI JA KUVAT MERJA SUOMALAINEN

Varsinainen Halloween oli jo ehtinyt rynnistää ohi, kun sanelaiset juhlivat tuota amerikkalaislähtöistä noitien ja kummitusten juhlaa talvisena torstai-iltana Kortepohjan Lillukassa.

Koko jengi ryhmäkuvaan.

KEMUISTA NAUTTIVAT runsas budjetti kulujen kat- ristityt herkut huuhdeltiin
kokonaiset seitsemän tamiseen, ei kenenkään alas lepakonverellä, joka
rohkeaa osallistujaa. Koska vatsa jäänyt illan aikana kummasti maistui musta-
haamujengille oli suotu tyhjäksi. Kaameilla nimillä herukkamehulta.

Puitteet juhlalle olivat
kerrassaan upeat:
hämyinen
tunnelma luotiin
”hämähäkinseittien” sekä
kurpitsalyhtyjen avulla!

Herkkupöytä rakenteilla...

Tämä asu oli täyttä timanttia!

ILLAN AIKANA viihdytimme itseämme lukemalla kauhujutun. Ohjelmaa oli ajateltu enemmänkin, mutta vähäisen osanottajamäärän vuoksi suurin osa siitä jäi toteuttamatta. Tunnelmaa piti kuitenkin juhlien alusta loppuun asti yllä taustalla soinut aavemainen musiikki ovenkolahduksineen ja kiljaisuineen... sekä tietysti notkuva herkkupöytä.

TERVEISIÄ GÖTTINGENISTÄ!

TEKSTI JA KUVAT MARI HARTIKAINEN

ON MARRASKUU, JA KOHTA TULEE KULUNEEKSI KAKSI KUUKAUTTA SIITÄ, KUN PAKKASIN TAVARANI JA SIIRRYIN VESISATEEN SAATTELEMANA SAKSAN MAAPERÄLLE. OLIN JO KUUMEISESTI KAIVANNUT MAISEMANVAIHDOSTA (VAIKKA TIESINKIN SEN TULLESSA IKÄVÖIVÄNI JYVÄSKYLÄÄ). OLI MAHTAVAA PÄÄSTÄ ALOITTAMAAN ERASMUKSENA GÖTTINGENIN YLIOPISTOSSA SUOMALAIS-UGRILAISTEN KIELTEN SEMINAARISSA.

ENNEN OPINTOJEN alkua kävin täällä Göttingenissä kielikurssin, josta suurin hyöty oli kaikki siellä tavatut ihmiset. Ei Göttingeniä suotta kuvata kansainväliseksi kaupungiksi. Opiskelijoita on kaikkialta maailmasta, eikä ulkomaalaisena todellakaan tarvitse tuntea itseään yksinäiseksi. Suomenkieltäkin pääsee ihan mukavasti harjoittamaan vaihtarioporukoissa, jos haluaa. Kielikurssilta löytyneiden ystävien kanssa ollaankin reissailtu Saksaa ja etenkin Göttingeniä ympäröivää Ala-Saksin osavaltiota ristiin rastiin; Hannover, Bremen, Goslar, Kassel, München, Frankfurt ja monia pienempiä paikkoja on jo bongattu, samoin Harz-vuoristo ja etelän Alpitkin.

GÖTTINGEN ON siis noin 130000 asukkaan kaupunki aivan keskellä Saksaa, Ala-Saksin eteläosassa. Keskeisen sijaintinsa vuoksi Göttingen antaakin hyvät mahdollisuudet matkusteluun. Opiskelijoita Göttingenin yliopistossa on noin 25 000. Göttingen ei siis todellakaan ole mikään suurkaupunki, ja siksipä se soveltuukin hyvin kaikille Jyväskylästä pitävälle opiskelijoille. Opiskelijaelämä Göttingenissä on vilkasta, ja vauhtia ja vaarallisia tilanteita riittää varmasti kaikille niistä kaipaaville. Vanhoine taloineen, kapeine katuineen ja kaikkine katusoittajineen kaupunki on hyvin tunnelmallinen. Myös kaupungin läpi virtaava Leine ja aluetta ympäröivät metsät kukkuloineen luovat kaupunkiin oman rauhallisen tunnelmansa. Harz-vuoristokin on vain kivenheiton ja hyvien junayhteyksien päässä, joten vaelluk-

sen tai laskettelun ystävillekin löytyy varmasti tekemistä. Göttingenin keskikaupunkia leimaa se, ettei autoilla juurikaan ole sinne asiaa. Keskikaupunkia halkoo kävelykatu ja muutenkin kaupungin ympäristössä liikkujalle polkupyörä on aivan ehdoton. Kuulostaako tutulta?

GÖTTINGEN MAINOSTAA itseään sanoin "Göttingen - Stadt, die wissen schaft". Göttingen todellakin tuntuu tieteen kaupungilta, jo pelkästään valtaavan lääketieteellisen tiedekuntansa (n. 4000 opiskelijaa) vuoksi. Lisäksi täällä muistetaan säännöllisin väliajoin muistuttaa, että Göttingenin yliopistosta valmistuneista 40 on ollut Nobel-ehdokkaana. Eikä tietenkään pidä unohtaa mainita, että Göttingenin yliopistossa ovat työskennelleet myös Grimmin veljekset!

MIKÄ PARASTA, täällä puhutaan oikein ymmärrettäviä ja "murteetonta" saksaa. Koulussa opitulla saksalla siis

pystyy kommunikoimaan paikallisten kanssa, toisin kuin vaikkapa Baijerin alueella. Tänne tullessani pelkäsin kai eniten sitä, että joudun asumaan viiden saksalaisen kanssa. Kysymys "Mitä jos en ollenkaan ymmärrä mistä he puhuvat?" pyöri mielessäni vielä lentokoneessakin. Parin päivän jälkeen iski kuitenkin totuus vasten kasvoja: näitähän voi melkein ymmärtää (varsinkin kun ainoa baijerilainen kämpppi muutti pois...)! Kielitaidon heikkouden vuoksi ei kenenkään kannata jättää vaihtoon lähtöä väliin, sillä kielitaito kehittyy nopeasti. Me teimme vaihtarikaverideni kanssa periaatepäätöksen, että yhdessä puhutaan vain saksaa, ei englantia, ja se on kyllä osoittautunut hyväksi ratkaisuksi. Olkoonkin, että sanavarasto vaatii välillä täydennyksiä muista kielistä. Ensimmäisellä viikolla täällä puhuimme saksa-englanti-japani-eesti-suomi-espanja-italia-puola-ruotsi-elekieli - sekakieltä, sillä maatovereiden

sanavarastoa oli pakko lainailla silloin tällöin. Nykyään puhumme jo kohtalaisen sujuvaa saksa-elekieltä ja ymmärrämme toisiamme täydellisesti. Saksalaiset puolestaan eivät meitä kuunnellessaan juurikaan ymmärrä mistä on kyse, joten heidän kanssaan joudumme puhumaan enemmän saksa-sanakirjaa. Päivä päivältä puhumme kuitenkin paremmin ja paremmin saksaa. Jos on pari päivää tapaamatta jotakin kaveria, ällistyy jo, kuinka paljon paremmin tämä puhuu saksaa kuin edellisellä kerralla.

SUOMALAIS-UGRILAISTEN KIELEN laitos on pieni, kuten arvaata saattaa. Kurseillani on keskimäärin 3-10 opiskelijaa. Tunnelma on lähes yhtä kodikas kuin Fennicumissa, mutta Fennicumin tilavuutta tulee aina silloin tällöin kaiholla ajateltua. Täällä opiskellaan siis fennougristiikkaa ja opiskelijoiden on valittava joko suomi, unkari tai eesti, jota opiskelevat yleisten fennougristiikan opintojen ohella. Itse olen näiden yleisten opintojen lisäksi mukana eestin ja saamen kurseilla. Vieraan kielen opiskelu vieraalla kielellä on aina yhtä jännittävää puuhaa... Sain myös loistavan mahdollisuuden osallistua täällä harjoittelijana suomen kurssien opettamiseen. Henkilökunta laitoksel-

lamme on paitsi mukavaa, myös hyvin asiantuntevaa. Paikallisten opiskelijoiden joukkoihinkin oli laitoksella jopa yllättävän helppo soluttautua. Sieltäkin on jo löytynyt ystäviä, eikä kielimuuri tunnu enää kovinkaan ylitsepääsemättömältä. Opiskelijat ovat motivoituneita oppimaan suomea ja aivan yhtä motivoituneita auttamaan minua tarvittaessa saksan kanssa. Minä autan heitä ja he vastaavasti minua - ei lainkaan huonompi kuvio! On ollut hämmentävää huomata, miten paljon monet heistä Suomesta jo tietävät - suurin osa tuntuu olleen joskus Suomessa, monet vaihdossa jo kouluaikaan (puhumattakaan siitä, kuinka monet sinne vielä haluavat muuttaa opiskelemaan tai töihin). Välillä tuntuu, että he tuntevat Suomen maantieteestäkin enemmän kuin minä... Moneen otteeseen olen myös ollut kiitollinen, että olen jo käynyt suomen kielen rakenteen ja alueellisen ja sosiaalisen vaihtelun kurssit. Kysymyksiä satelee näiltä alueilta varsin kiitettävällä tahdilla. Paikallisten opiskelijoiden kanssa on siis oikein mukavaa opiskella - harmi vain, ettei ole olemassa paikallista Sanea, joka järjestäisi yhteistä vapaa-ajan ohjelmaakin.

TIETYSTI MONET asiat vaihdon alussa tuntuvat raskailtakin; kie-

limuuri tuntuu joskus ylitse pääsemättömältä, byrokratian kanssa taistelu vaatii voimia ja turhauttaa, kun ei aina tiedä miten toimia tai mitä ympärillä oikein tapahtuu. Pian asiat kuitenkin alkavat luistaa, kielitaito kehittyä ja sen myötä monet monet asiat helpottuvat, uusia ystäviä tulee kuin vahingossa ja pian huomaat iltaisin kaipaavasi Brezeliä Fazerin sinisen sijaan. Jos joskus pitkän ja raskaan viikon päätteeksi uuvuttaa, pieni retki jonnekin uusien ystävien kanssa muistuttaa taas, miten paljon vaihtoaika voi antaa ja miten ihana on täällä olla. Oleskelu vieraassa maassa avaa jo sinällään uusia näkökulmia, mutta maailmankuvaansa voi laajentaa myös muita kuuntelemalla ja heidän kanssaan olemalla. Kansainväliset vaihto-opiskelijoiden joukot ovat tähän mitä otollisin ympäristö! Saksastakin olen jo oppinut enemmän asioita saksalaisilta ystäviltäni ja kämppiksiltäni, kuin historian kirjoista yhteensä. Jos minun siis pitäisi antaa yksi neuvo tulevalle vaihtoonlähtijälle, kuuluisi se näin: Ihmisen mieli on kuin laskuvarjo - se toimii parhaiten kun se on avoin.

NAUTINNOLLISTA OPISKELUA / työskentelyä kaikille Fennicumin joukoille!

Liebe Grüsse, Mari Hartikainen

Fuksi x 5

TEKSTI JA KUVA ESSI MALIN

KEITÄ NE ON NE OUDOT TYYPIT, JOITA ON ALKANUT LIIKKUA KESKUDESSAMME? NE PÄLYILEVÄT EPÄVARMASTI YMPÄRILLEEN ETSIEN FENNICUMIN VESSAA JA YRITTÄVÄT SILTI PITÄÄ YLLÄÄN ARVOKKUUDEN JA KYPSYYDEN NAAMARIA. NE EKSyvät EIVÄTKÄ KEHTAA KYSYÄ, LUKEVAT KAMPUSKARTTAA JA PUKEUTUVAT SINISEEN HAALARIIN ILMAN YHTÄÄ MERKKIÄ.

JAA, NE on niitä remonttimiehiä...

Mutta nyt puhutaan fukseista. Suomen kielen opiskelijakunta on saanut joukkoonsa 63 uutta opiskelijaa, siis melkoisen määrän uusia kasvoja. Kuuteenkymmeneenkolmeen ihmiseen mahtuu monenlaisia persoonia ja henkilöhistorioita. Fuksitovereiden kanssa juttellessani, käy nopeasti selväksi että he ovat samaa mieltä kanssani siitä, että kivaa on ollut. Vaikka yliopisto-opiskelu on useimmille uutta, ei kukaan tunnusta joutuneensa panikoimaan ensimmäisien kuukausien aikana.

- Oletukseni, että professorit ja lehtorit olisivat yliopistossa jotenkin jäykkiä ja etäisiä, on kyllä osoittautunut turhaksi, sanoo opettajalinjalla opiskeleva Jyväskylältä alunperin (harvinaisuus?) kotoisin oleva **Salla Tiihonen**.

Yliopistossa käytettävät opiskelumuodot sen sijaan olivat tuttuja Sallalle jo väli vuoden takaa, kun hän suoritti suomen kielen perusopinnot avoimessa yliopistossa. Vuoden mittaan kypsyi myös ajatus opettajalinjalle hakemisesta: - Vielä vuosi sitten olin varma etten ikinä opettajaksi! Totaalisen mielenmuutoksen johdosta Salla tunnustaa nykyisin suhtautuvan opettamiseen lähes intohimoisesti. Entä miksi juuri suomen kieli? - Kieli ilmiönä kiinnostaa. Kielellä on suuri merkitys itsensä ilmaisemisessa ja koko yksilön identiteetti rakentuukin

juuri kielen varaan, pohtii Salla. - Nykyisin huomaan, kuinka olen alkanut kiinnittää huomiota kielen ilmiöihin myös vapaa-aikana. Mainoksissa esimerkiksi huomaan helposti mielenkiintoisia sanavalintoja.

MYÖS POHJANMAALTA kotoisin oleva **Rami Kierrosmäki** on hieman yllätynyt yliopiston kovin rennosta ilmapiiristä. Eniten häntä on kumastuttanut yliopisto-opiskelussa ihmisten tuleminen ja meneminen kesken luentojen. - Tiesin kyllä, että luennot ovat vapaaehtoisia. Mutta ihmiset todella tulevat luennolle puolituntia myöhässä, levittävät sitten eväänsä ja alkavat syömään omenoita ja juustoleipiään. - Eikä kukaan suutu, Rami nauraa. Hän päätyi opiskelemaan suomen kieltä opettaja linjalle lukion jälkeen tehtyään ensin kaksi vuotta töitä hiusnäytösten parissa, nautittuaan yhden vuoden silkasta elämästä ja opiskeltuaan vuoden avoimessa yliopistossa. Sen jälkeen Rami otti suunnan kohti Jyväskylän yliopistoa. - Lähdin opiskelemaan suomen kieltä, koska en osaa tehdä puulusikoita. Ainakaan hyviä puulusikoita, Rami valaisee uravalintaansa. Jokaisella meistä on syyimme.

Titta Hänninen ja **Kristiina "Krisse" Litola** edustavat taas joukkomme nuorimpia fukseja. Suoraan lukiosta tulleina he pystyvät näkemään vielä selvän eron lukio-

opiskelun ja akateemisen opiskelun välillä. Tehtävät ovat täällä useimmiten essee-tyylisiä ja oppimispäiväkirjoja. - Erot lukio- ja yliopisto-opiskelussa eivät kuitenkaan tulleet yllätyksenä, Titta huomauttaa. Pieksanmäeltä Jyväskylään muuttanut Titta on kotiutunut opiskelukaupunkiinsa hyvin ja asunnonkaan hankkiminen ei tuottanut syksyllä suurempia ongelmia. Hän asuu yksityiseltä vuokratuossa yksiossa. Hän pitää kaupunkia sopivan kokoisena ja selkeänä: -En ole eksynyt ja aina olen löytänyt perille, joskus tosin mutkien kautta, Titta kertoo. Suuri kiitos fuksien kotiutumisesta yliopistoelämään kuuluu myös loistaville tutoreille, tästä kaikki haastatteleman kohtalontoverit ovat yksimielisiä.

KAUPUNKIIN SYKSYLLÄ myöskin muuttanut Krisse kertoo jakavansa asuntonsa kämppiksen kanssa; heillä on kahdenhengen solu. Krisse kehuu kämppistään mukavaksi. - Olisihan yksiö hieno, mutta tähän asti olen tullut hyvin toimeen kämppikseni kanssa. Se on kivaa kun on kämppis: Siitä on välillä seuraa ja se ostaa joskus vessapaperia! Krisse nauraa ja jatkaa: - Se osti leivänpaahdintimen, mä vedenkeittimen. Meillä menee hyvin! Paitsi kämppiksestä, Krisse pitää paljon myös opiskelutovereistaan. Hän kertoo tutustuneensa moniin mukaviin ihmisiin, joista suurin osa on luonnollisesti ensimmä-

mäisen vuoden suomenkielen opiskelijoita. - Mutta ei me enää istuta ihan omassa ryhmässämme kasvatustieteessä, Krisse tarkoittaa ja tarkoittaa luentoa, jolla on muitakin kuin suomen kielen opiskelijoita. Poikien vähyyteen oppiaineessa ja yleensä humanistisessa tiedekunnassa hän suhtautuu rauhallisesti: - Pärjään kyllä. Totuin siihen jo lukiossa. Mutta ei kyllä haittaisi vaikka miehiä olisi enemmän. Opiskelujaan Krisse ei ole suunnitellut vielä kovin pitkälle. Suomi toisena kielenä -opiskelu kiinnostaisi, samoin vaihtoon lähteminen jossain vaiheessa. - Kaikki luultavasti etenee kuitenkin omalla painollaan, hän uskoo.

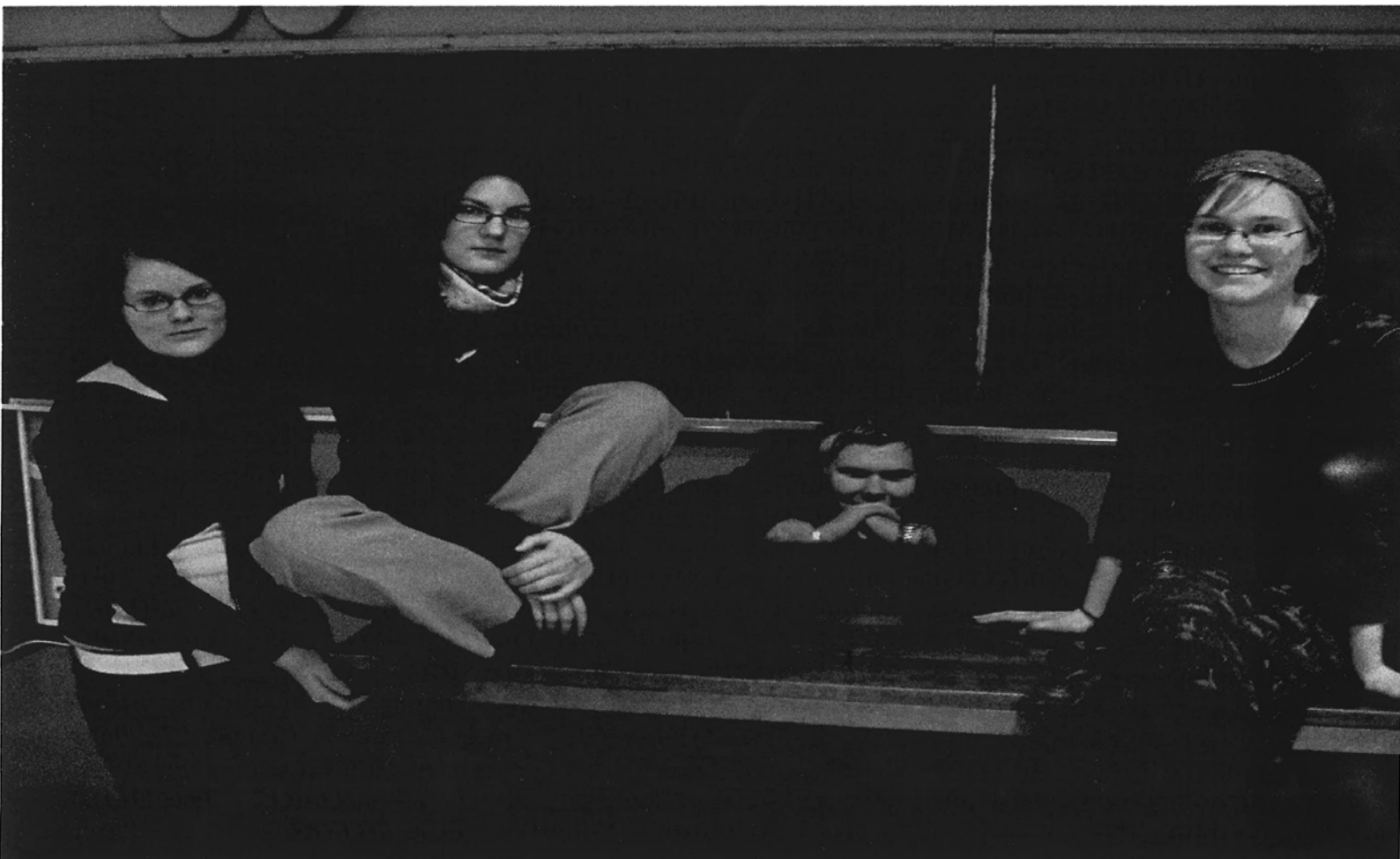
SUOMEN KIELTÄ Laihialta opiskelemaan muuttaneella **Jaana Kinnarilla** on lukion jälkeinen välivuosi takanaan. Vuoden verran

siivoojan töitä tehtyään hän sanoo todella osaavansa arvostaa opiskelupaikkaansa suomen kielen laitoksella. Jaana haki opiskelemaan myös journalistiikkaa, mutta päätyi suomen kieleen. Hän on kuitenkin tuntenut olonsa kotoisaksi ja luonnolliseksi Fennicumion saleissa. - Tällä hetkellä suomen kieli on se, mikä kiinnostaa ja aine tuntuu omalta. Oikeiden sivuainevalintojen kautta voin tietenkin myöhemmin suuntautua journalistiikkaan, hän sanoo. Opiskelun yliopistossa hän on kokenut kevyeksi ja opettajat ystävällisiksi.

- Kun tänään palautin tentin jälkeen paperini, opettaja hymyili taas niin lämpimästi. (Opettajalla Jaana viittaa Seppo Pekkolaan, joka on valloittanut olemuksellaan ja luontopaidoillaan myös muiden fuksien sydämet.) Jaanan tavoitteena opiskelujen suh-

teen on toisaalta valmistautua suhteellisen nopeasti, toisaalta nauttia ja ottaa opiskeluista kaikki irti. Näiden intressien välillä hän on päättänyt tasapainoilla.

Tässä siis viiden fiksun fuksin mietteitä ensimmäisistä kuukausista suomen kielen opiskelijoina. Suullisena perimätietona fuksisukupolvelta toiselle siirtyvä akateeminen ajattelutapa; kollektiivisesta kokemusmaailmasta ja opiskelijakulttuurista osalliseksi tuleminen, ynnä fennistien kunnioitettavien, ikäaikaisten perinteiden omaksuminen on syksyn kuluessa alkanut kantaa hedelmää niin, ettei ensimmäisen vuoden opiskelijoita pian enää erota vanhemmista ja viisaammista opiskelijasisarista ja -veljistään. Tai sitten erottaa. Kulttuurin sisäistäminen on ehkä sittenkin vasta aluillaan: Haalarit ovat yhä hankkimatta.

Jaana Kinnari, Titta Hänninen, Rami Kierrosmäki ja Kristiina Litola yliopistoympäristössä...

Pyssy ohimolla, sillee kannustavasti ja kivasti

DEADLINE ON englannin kielen sana ja tarkoittaa määräaikaa, jolloin pitäisi olla hommat hoidossa. Teksti lokerossa, essee sähköpostissa. Sana on melko ikävässä maineessa ja se ottaa monia päähän. Sanassa itsessään ei ole mitään vikaa, mutta sanan merkitys on se, että peukaloiden pyörittelyä olisi syytä rajoittaa.

AIKOINAAN DEADLINE (olkoon jatkossa näin suomen vaalijoiden keskuudessa määräaika- ja vielä sitten kavereiden kesken **MAR**) aiheutti itsessäni lähinnä tuskaa ja ahdistusta. Mutta vuosien saatossa olen alkanut ymmärtää **MAR**it enemmänkin ystävinä ja kannustajina. Tosin vähän v:mäisinä, mutta silti hyvää tarkoittavina tovereina.

MITÄ OLISI loppujen lopuksi tullut tehtyä, jos joku ei olisi toisinaan huohottanut niskaan? Itse luultavasti olisin vain koonnut legolinnoja, kiikannut keinussa ja katsellut Olipa kerran elämää - videoita. Tuskin olisin lukenut yksinkään englannin sanakokeisiin, tehnyt maantiedon esseitä tai kirjoittanut äidinkielen aineita. En

olisi saanut valkolakkia, en opiskelisi mieleistäni ammattia. Kolumnitkin olisivat jääneet tekemättä, vaikka kolumnoiminen minulle ei edes ole kitkerintä tervanjuontia.

ILMAN MARIA vain kiikkaisin vieläkin siellä jossain. Eeeees taaaas. Eeees taaaas.

MARIT SIIS antavat sopivasti piiskaa pyllylle, mutta rajansa tietenkä kaikella. Jos elämä on vain taistelua erilaisia määräaikoja vastaan, niin pyllyhän siinä on ruvella. Kiikkaaminenkin on siis välillä suotavaa.

VAIKKA MARIT vannetta usein kiristävätkin, niin luulen, että suhtautuminen erilaisiin määräaikoihin on turhan vakavaa. Vaikka englannin deadline-sanassa kuolemasta puhutaan, niin tuskin nyt kuitenkaan hautaan putoaa, jos aikataulut joskus kaatuu. Aina sitä ei muista, ettei taivas helpolla niskaan putoa. Eikä ainakaan meikäläisen kellon viisarit ole taivaan tukipilareina.

MÄÄRÄAJAT VOISIKIN ajatella pistoolina ohimolla.

Ei kuitenkaan tappavana aseena, sillä tämän pyssyn panokset ovat vain paukkupatruunoita. Pamahdus voi olla kova, mutta otsaan ei tule reikää.

KANNUSTAVAA TÄSSÄ pyssyssä on, ettei niitä pamahduksiakaan turhan usein halua kuulla.

TUOMO ALA-KOJOLA

Kirjoittaja on 4. vuoden suomen opiskelija, joka yrittää ensi keväänä tuoda tälle palstalle jotakin kivempaa kuin juttua pistooleista, hautakivistä (InSane 1/2005) tai hiiren kuolemasta (InSane 2/2005). Aiheideoita voi lähettää osoitteeseen wannabe_marcobjustrom@insane.com.

Esiintymisen lyhyt oppimäärä

KUKA OLET?

Olen **Johanna Paananen**, 23-vuotias ympäristöteekkari, joka viettää tällä hetkellä kaksoiselämää Tampereella ja Turussa. Harrastuksiini kuuluu vahvasti koirat, tai oikeastaan sen täyttää vain yksi mudirotuinen nartukoira Ruuti. Harrastamme agilityä, henkilötsintää sekä aloitimme juuri paimennusharrastuksen, joka ymmärrettävistä syistä jatkuu vasta keväällä. Ensi vuonna on tarkoitus kokeilla siipiä myös mudikasvattajana.

OPISKELETKO YLIOPISTOSSA?

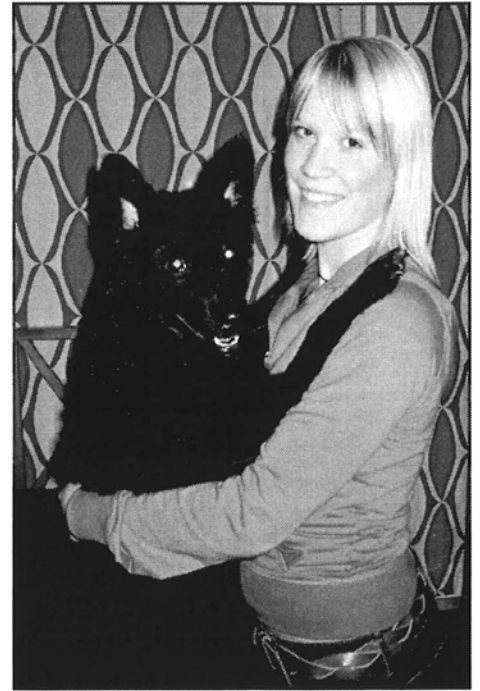
Kyllä, olen itse asiassa opiskellut kolmessa yliopistossa. Virallisesti suoritan yhden tutkinnon Tampereen teknilliseen yliopistoon ja valmistun ympäristötekniikan diplomi-insinööriksi, jolla on valmiudet ja pätevyys opettaa perusasteilla ja lukiossa kemiaa, biologiaa ja maantietoa. Näen, että minulla on mahdollisuudet tulevaisuudessa toimia aineenopettajana, mutta myös esimerkiksi kemian teollisuudessa ja ympäristöalalla, vaikka ympäristökasvattajana.

MISSÄ TIEDEKUNNASSA?

Opiskelen ympäristötekniikan tiedekunnassa, jossa valmistun pääaineenani kemia. Lisäksi olen suorittanut aineenopettajan pedagogiset opinnot Tampereen yliopistossa ja tällä hetkellä suoritan biologian ja maantieteen aineenopettajan sivuaineita Turun yliopistossa.

KERRO VÄHÄN OPISKELUSTASI.

Teen laajan tutkinnon, sillä ilman biologian ja maantieteen opintojakin opinto-viikkoja on ihan tarpeeksi. Itse kuitenkin olen sitä mieltä, että laajalainen opiskelu, jossa opiskelija saa vapauksia valita häntä kiinnostavat tutkintoon sopivat sivuaineet, on parempi vaihtoehto kuin se, että kaikki valmistuisivat samalla muotilla mahdollisimman nopeasti. Tutkinto-oikeuden rajaaminen on mielestäni ristiriidassa muun muassa poikkitieteellisyuden kanssa, sillä jos kaikkien halutaan valmistua nopeasti, on heidän tehtävä vain ne pakolliset kurssit, eikä omalle erikoistumiselle jää aikaa. JOO-opinnot eli joustava opinto-oikeus on monelle edelleen vähän hämärän peitossa tai se jää monelta käyttämättä, koska sivuaineen takia voi olla hankala muuttaa toiselle paikkakunnalle monestakin syystä. Itse suoritan paljon JOO-opintoja, 70 ov, joten muutin Turkuun kahdeksi vuodeksi, joka on ehkä helpompaa kuin olisi suorittanut vain 15 ov. Monelle voi tulla yllätyksenä, että niitä voi ylipäätään suorittaa noin paljoa, mutta jos on hyvät perustelut, on kaikki täysin mahdollista. Jos vaan elämäntilanne muuten sallii, suosittelun lämpimästi lähtemään opiskelemaan vaikka toiselle paikkakunnalle sitä mikä kiinnostaa. Myöhemmin kyseisen mahdollisuuden käyttämättä jättäminen voi harmittaa, sillä jo valmistuttuaan sivuaineopinnoista täytyy joka tapauksessa maksaa, avoimessa yliopistossa tai erillisopiskelijana paljonkin. Aina voi tietenkin hakea pääsykokeen kautta täyttää opinto-oikeutta, mutta

pääsykoerulianssi on sekin monelle ihan liikaa pelkän sivuaineen takia. Perheen kanssa muuttaminen paikkakunnalta toiselle voi myös olla mahdotonta. Joten suosittelen elämään unelmaa, ei vaan unelmoimaan. Työelämä kestää kuitenkin vuosia, joten on tärkeää, että työ on sitä mikä itseä kiinnostaa.

MITÄ TIEDÄT JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOSTA?

Tiedän, että Jyväskylän yliopistossakin luonnontieteiden opetus on hyvää, tutkimustyö vilkasta, mutta itse lähdin kuitenkin Turkuun, koska Jyväskylässä en olisi voinut yhtä kätevästi suorittaa maantieteen sivuainetta kuin nyt Turussa. Sen sijaan, Jyväskylän yliopistossa voisi opiskella liikunta- ja terveystieteitä omassa tiedekunnassaan ainoana yliopistona Suomessa. Jyväskylän yliopisto sijaitsee kauniilla paikalla, järven rannalla, ja vaikka olenkin selvästi mannerilmastoihminen ja rakastan järviä, se ei silti vienyt Jyväskylän yliopistoa voitolle tässä minun kamppailussani. :) Ehkä suoritan vielä liikunnan opettajan pätevyuden, kuka tietää...

Fennicum valaistiin lämpimällä valolla

TEKSTI MARICA JENSEN
KUVAT JUNANA KONTTINEN

FENNICUM-RAKENNUS ON SEMINAARINMÄEN KAMPUSALUEEN YKSI VANHIMMISTA RAKENNUKSISTA.

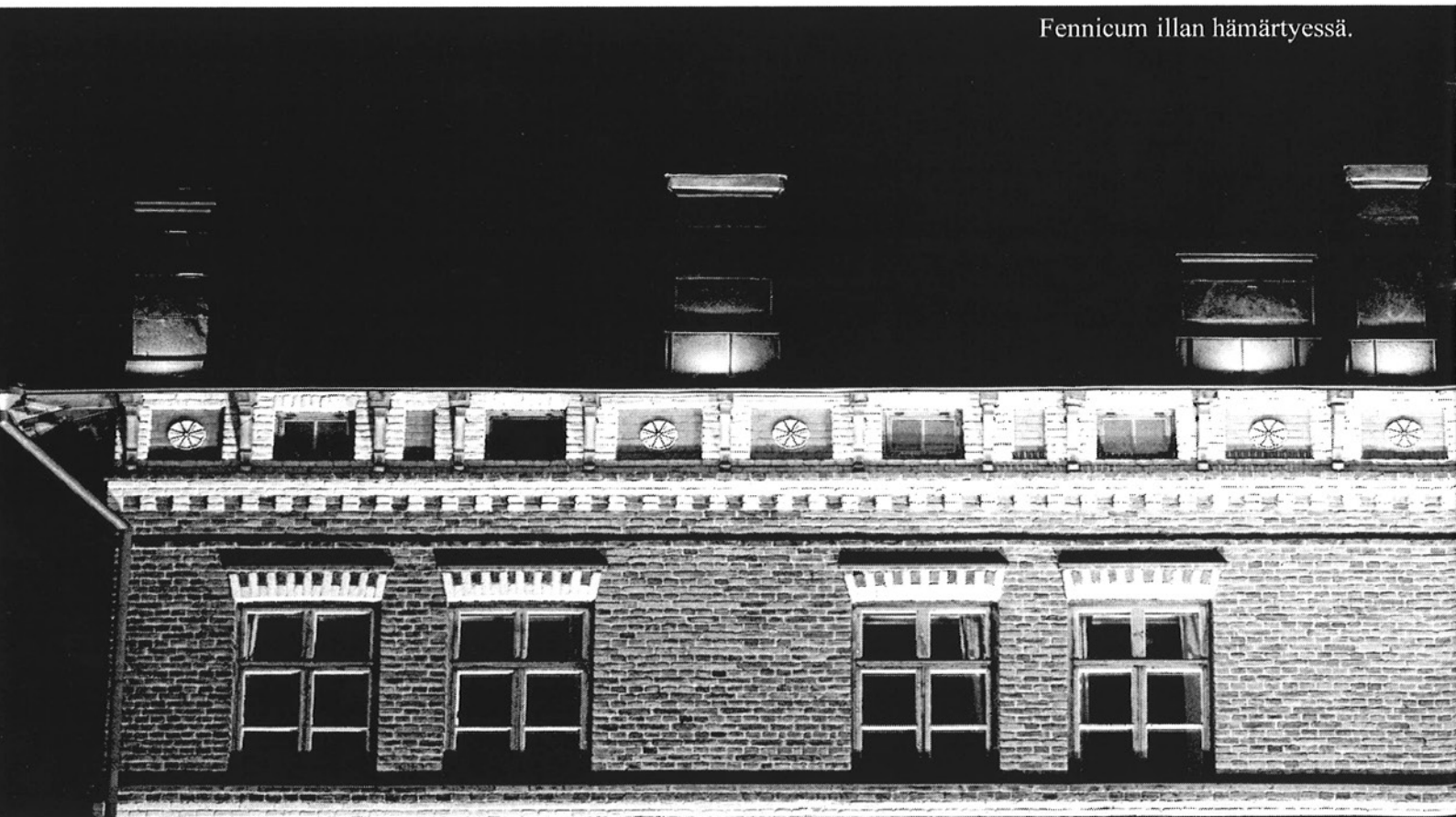
TÄNÄ SYKSYNÄ toteutettiin koevalaistusluonteinen valaistus Jyväskylän yliopiston Seminaarinmäen rakennuksiin. Valaistukset olivat osa *Valo on Jyväskylässä 2006* -tapahtumaa. Tänä vuonna valotapahtuman teemana oli

arvoarkkitehtuurin valaisemien. Seminaarinmäen valaistusta arkkitehtuurista sai nauttia ainakin Alvar Aallon sekä Constantin Kiseleffin suunnitteleminen rakennusten ulkopinnoilla. Koevalaistukset olivat päällä 28.9. alkaen kolme viikkoa, jonka jälkeen

ne saivat yleisön pyynnöstä vielä viikon jatkoajan.

MYÖS FENNICUM- ja Seminarium-rakennukset koevalaistiin *Valo on Jyväskylässä* -tapahtumassa. Vuonna 1883 rakennetut rakennukset ovat Constantin

Fennicum illan hämärtyessä.

Historiallisena jäänteenä valotettiin piiput katolta, ja puita valaistiin näkymään silhouetteina vasten julkisivua.

Seminaarinmäen päärakennus valaistiin kauniisti. Oikella näkyy tunnelmallisesti valaistu Fennicum.

Seminaarinmäen kampusalue on merkittävä kulttuurihistoriallinen kohde.

Kiseleffin suunnittelema. Nämä alueen vanhimmat rakennukset valaistiin lämpimällä valolla, jolloin punatiilen oma väri saatiin hehkumaan. Yksityiskohtana korostettiin friisin sini- ja valkosävyiset koristeet kylmällä valolla. Historiallisena jäänteinä valotettiin piiput katolta, ja puita valaistiin näkymään silhuetteina vasten julkisivua. Muita valaistuskohteita kampusalueella oli muun muassa päärakennus, liikuntarakennus, kirjasto ja kirjaston portti-teos.

SENAATTI-KIINTEISTÖJEN JA Jyväskylän yliopiston kanssa yhteistyössä olleet neljä valo-alan yritystä valaisivat Seminaarinmäen kampusalueen, joka on merkittävä kulttuurihistoriallinen kohde. Yritykset Fagerhult Oy, Hedtec Oy, Pejan Oy ja Oy T.Stenbacka Ab rakensivat valaistukset yhdessä alan opiskelijoiden kanssa. Valaistus toteutettiin Senaatti-kiinteistöjen Valoa design Oy:ltä tilaaman valaistuksen tavoitesuunnitelman pohjalta.

VALAISTUS KOROSTI kauniisti rakennusten tiilten sävyjä, ja rakennusten valaistut piiput ja seinämäkoristeet toivat tunnelmaa syksyisiin iltoihin. Oli kaunista kävellä kampusalueella luentojen jälkeen illan hämärtyessä. Alue näytti toisenlaiselta pimeään aikaan; tuntui viihtyisämmältä ja turvallisemmalta.

FOOD ALBUM VOL. II

MUKANA MUIDEN MUASSA:

SALMON BURGER 10,00 €

KYLMÄSAVULOHTA, SIPULIRENKAITA, ZUCCHINIA JA SALAATTIA JÄTTISÄMPYLÄN VÄLISSÄ.

MR. BEAN 8,90 €

TULINEN KASVIKSILLA TÄYTETTY RIESKA JUUSTOKUORRUTTEELLA, TIKKUPERUNAT JA SALAATTIA. TÄÄ JÄTKÄ RULAA.

KICKSTART 7,70 €

PIRTEÄ INKIVÄÄRIHENKINEN KASVIS-KIKHERNECURRY.

MUSTAPIPPURIKANA 9,60 €

VUOHENJUUSTOPERUNOITA JA COLAKASVIKSIA. THIS CHICK LISTENED TOO MUCH MAYHEM. (OR SOMETHING LIKE THAT.)

MAKSA 13,60 €

IHAN HIMONA MAKSASIIVUJA, ROSMARIINIKASTIKETTA, PERUNAMUUSIA JA COLAKASVIKSIA. JOO JA PEKONIA JA PUOLUKKAA.

SAKSANHIRVEN KARE 20,50 €

VUOHENJUUSTOPERUNOITA, LAKRITSI-ROSMARIINIKASTIKETTA JA COLAKASVIKSIA.

THE MEAT SHOW 26,20 €

NO NIIN. POROCARPACCIOTA, PEKONIA, KEBABIA, SAKSANHIRVEN KYLJYS, JAUHELIFAPIHVI, LEHTIPIHVI, CHILIPERUNAMUUSIA JA SUPERSINAPPIA. IHAN OIKEESTI.

THE SKULLBOYS - next generation 3,70 €

POITSUT OVAT RIEHAANTUNEET LISÄÄ. NUO VALLATTOMAT KALLOPOJAT.

ROCK HOUR

JOKA PÄIVÄ KLO 22-23

HANAOLUT 0,4 JA -SIIDERI 0,33

2€

Sohwi
www.sohwi.fi